

DUBEN 2022

ČÍSLO 2

ROČNÍK XX

PLZEŇSKÝ KRAJ

www.plzensky-kraj.cz

Vlasta
Faiferlíková
Z DOBROVOLNÍKŮ
VYZAŘUJE FANTASTICKÁ
ENERGIE

3	Úvodní slovo
	Aby z vesnic nezmizely obchody
	Hejtman poděkoval odcházejícímu řediteli
	Krajský půlmaraton je za dveřmi
4	Krátké zprávy
	Stane se vaše vesnice Vesnicí roku?
	Ve Velharticích bude Golem
5	Diakonie má skvělou pečovatelku
	Českým občanům jsme velmi vděční
6	Dotace na nádrže ke kotlům
	Kraj uzdravuje krajinu
7	Hudba je lék a Porta je nejlepší apatyka
	Kraj hledá peníze pro Semlerovu rezidenci
	Kalendářium
8	Rozhovor s Vlastou Faiferlíkovou
10	Sportovní talent AIS
	Mládežnický sport má zelenou
	Nejlepší robovoztítko postavili Chorvati
	Jak skladovat energii z obnovitelných zdrojů
11	V domovech v Tachově je příjemně
	Domažlická nemocnice má nové ambulance
	Hyperbarická komora slaví padesátiny
12	Hyde Park na téma cestovní ruch
14	Stavba Plzeňského okruhu pokračuje podle plánu
15	Nová zastávka Plzeň-Slovany

Plzeňský kraj
Dvuměsíčník vydává:
Plzeňský kraj,
Škroupova 1760/18,
301 00 Plzeň
IČO: 70890366

Redakční rada:

Markéta Čekanová, Helena Frintová, Jiří Leščinský,
Eva Mertlová, Patrik Pátek, Inesa Plassová, Jindra Radová

Periodický tisk územního samosprávného celku

Náklad: 250 000 kusů

Datum vydání: 19. 4. 2022

Místo vydání: Plzeň

Grafická úprava: NAVA Tisk s.r.o.

E-mail: redakce@plzensky-kraj.cz

Registrováno pod číslem: MK ČR E 14873

Distribuce výtisků zdarma

Neoznačené články jsou

redakčními materiály.

Foto na titulní straně: Jindra Radová

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí čtenáři, jsou tomu již dva měsíce, co byla zahájena ruská invaze na Ukrajinu, která následně rozpoutala migrační vlnu obrovských rozměrů. Překvapila a zasáhla nás všechny. Ovlivnila naše životy i myšlení a vyvolala nebyvalou vlnu solidarity. Dobrovolníci a všichni, kteří podali pomocnou ruku přicházejícím lidem z válkou sužované země, se stali hrdiny dnešní doby a patří jim za to veliký dík. Jsem přesvědčen o tom, že právě díky této solidaritě a pomoci se nám podařilo a stále daří migrační vlnu v našem kraji zvládnout. Zareagovali jsme jako lidé vyznávající demokratické hodnoty bez zaváhání. Myslím, že právem proto na sebe můžeme být hrdí.

Vážím si rovněž toho, že se nám navzdory problémům, kterým jen stěží můžeme předejít, jako byl covid či migrační vlna, daří plnit záměry pro zkvalitnění života v našem kraji. Dosud jsme nemuseli omezit žádné rozpracované investiční akce. Daří se nám plnit harmonogramy staveb i příprava nových. Finanční podporu směřujeme do sportu i do kulturních projektů. O mnohém se dočtete už v tomto vydání našeho pravidelného periodika.

Přeji Vám příjemné chvíle při jeho čtení.

Rudolf Špoták,
hejtman Plzeňského kraje

Aby z vesnic nezmizely obchody

Kraj podpoří obchody v 31 obcích. Rada vyčlenila tři miliony korun do programu Obchůdek 2021+ v Plzeňském kraji a prodejny v obcích do tisíce obyvatel mohly žádat o padesát až sto tisíc. Zájem projevilo 108 obchodů. Celkem od roku 2018 kraj takto pomohl 260 prodejnám.

Hejtman poděkoval odcházejícímu řediteli

Po jednadvaceti letech opustil Krajský úřad Plzeňského kraje jeho ředitel Jiří Leščinský. Úřad vedl od vzniku krajů na počátku roku 2001 a nyní se rozhodl odejít do důchodu. S úředníky i politiky se rozloučil na přelomu března a dubna. Na jeho místo nastoupila dosavadní vedoucí odboru Kanceláře ředitele úřadu Štěpánka Szabó.

Krajský půlmaraton je za dveřmi

V sobotu 23. dubna se koná další ročník Krajského půlmaratonu Plzeňského kraje. Závodníci poběží ze Škodalandu přes Liticce do Šlovic a Dobřan, do Dobřánek, Lhoty a přes Valchu zpátky do Škodalandu. Kdo se necítí na půlmaraton, může běžet OME-XOM krajskou desítku nebo krajskou pětku. Běžci s týmovým duchem mají možnost se zaregistrovat do týmových běhů. Děti zase mohou závodit ve Škodalandu na kratších tratích rozdělených podle věku.

V cíli obdrží každý běžec pamětní medaili, pro vítěze jsou pak připraveny skvělé

ceny. První tři nejrychlejší běžci mezi muži a ženami, kteří se prokážou trvalým pobyt v Plzeňském kraji, získají výhru ve výši deset, pět a tři tisíce korun.

Novinkou letošního ročníku je propojení světa zdravých a hendikepovaných sportovců. Organizace Cesta za snem sem přiveze speciální trenážéry. Všichni návštěvníci si tak budou moci vyzkoušet, jak hendikepovaní sportovci jezdí na handbiku, běžkách či jaké to je řídit speciálně upravené auto pro vozíčkáře. Více na <https://pulmaraton.plzensky-kraj.cz>.

Soutěžte o knihu, jejímž autorem je vodič půlmaratonu Jiří Mašek.

SOUTĚŽ: Ve kterém roce se konal první ročník půlmaratonu?

A/ 2012 B/ 2015 C/ 2010

Vaše odpovědi zasílejte do 28. 4. 2022 na emailovou adresu: redakce@plzensky-kraj.cz Podmínky soutěže naleznete na www.plzensky-kraj.cz.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

NEZAPOMÍNÁME!

Patnáct set válečných hrobů je rozeseto po celém Plzeňském kraji. Připomínají více než 22,5 tisíce lidí, jejichž životy ukončila převážně první a druhá světová válka, ale třeba i švédské války. Kraj pomáhá s jejich údržbou prostřednictvím grantového titulu, ve kterém od roku 2015 rozdělil už přes tři a půl milionu korun. Hroby s ostatky svých padlých obyvatel udržuje i Ruská federace, další opravy financovalo Ministerstvo obrany, Evropská unie či jednotlivé obce.

Stane se vaše vesnice Vesnicí roku?

Po dvouleté pauze se vrací soutěž Vesnice roku! Co kdyby se jí stala právě vaše obec? Posledním nositelem titulu Vesnice Plzeňského kraje roku 2019 je Pačejov.

Celostátní soutěž vyhláší už po šestadvacáté Program obnovy venkova a prestižním titulem se v minulosti honosil už třeba Kamenný Újezd, Břasy, Konstantinovy Lázně či Kornatice. Přihlásit se mohou obce vesnického charakteru, které mají maximálně sedm a půl tisíce obyvatel a zároveň mají zpracovaný vlastní strategický dokument zabývající se rozvojem obce. Soutěžít tedy mohou i města či městyse. Nejdřív je čeká hodnocení v krajském

kole, které se uskuteční na přelomu srpna a září. Do celostátního kola pak postupuje za každý kraj vždy maximálně jedna obec, která získala Zlatou stuhu v krajském kole. Porota u přihlášených obcí hodnotí jejich koncepční dokumenty, místní společenský život, aktivity obyvatel, podnikání, péči o stavební fond a obraz vesnice, občanskou vybavenost, inženýrské sítě a úspory energií, péči o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci, péči o krajinu, připravované záměry a informační technologie obce. Vítěz celostátního kola postupuje do soutěže Evropská cena obnovy vesnice.

Vyhlášení nositele titulu Vesnice roku 2022 proběhne 17. září na Jarmarku venkova v Luhačovicích. Obce mohou podávat přihlášky do 29. dubna.

Ve Velharticích bude Golem

Hrad Velhartice po dvouleté přestávce přivítá jaro velkými hradními slavnostmi, které návštěvníky přenesou do poloviny 17. století. V této době zde vládl don Martín de Hoeff Huerta, jenž proslul jako velmi přísný pán. Nicméně Velharticím udělil řadu privilegií, na panství zrušil robotní povinnost a na hradě vystavěl krásné zámecké křídlo.

Čtrnáctého a patnáctého května proto čekají návštěvníky Velhartic šermíři, mušketýři, jezdci na koních, krásné taneční

ce, muzikanti, sokolník, psár se svou psí smečkou, tržička, zábava pro děti a hlavně Golem! Odehraje se zde neobvyklá verze příběhu o hliněném silákovi, kterého proslavil i Jan Werich, jehož chata se nachází nedaleko velhartického hradu.

Program v sobotu i v neděli začíná v 10 hodin v kostele Narození Panny Marie na velhartickém náměstí. Odtud se průvod přesune na hrad, kde je připraven bohatý program až do 17 hodin.

Diakonie má skvělou pečovatelku

Eliška Cibulková je manželka, maminka, babička, kamarádka a sousedka. Je ale také jednou z nejlepších pečovatelek v republice. Tahle pracovnice Diakonie Západ byla totiž oceněna v 9. ročníku Národní ceny sociálních služeb Pečovatelka roku v kategorii Ambulantní služby. Ve Stacionáři Korálek v Soběkurech pracuje již více než sedmáct let s klienty s těžkým mentálním postižením a poruchou autistického spektra. Je mimo-

řádně trpělivá, stále pozitivně naladěná a s klienty, kteří komunikují velmi obtížně, se umí dobře dorozumět. Nominací na cenu Pečovatelka roku byla zprvu zaskočená. „Když jsem pak přijímala gratulace, uvědomila jsem si, že jsem ocenění dostala také díky všem, s nimiž jsem se kdy v Diakonii setkala, ať už jsou to kolegové, rodiče klientů nebo naše vedení. Takže i jim část mého ocenění patří,“ říká Eliška Cibulková.

Českým občanům jsme velmi vděční

Jedenáct let trvá spolupráce mezi Plzeňským krajem a chorvatskou Bjelovarko-bilogorskou župou. V rámci partnerství se konají společné akce v oblasti školství, kultury, cestovního ruchu a podnikání. Po covidové pauze přijel vzájemné vztahy do Plzně oživit poslanec Chorvatského parlamentu pro českou a slovenskou národnostní menšinu Vladimír Bílek.

Mluvíte krásně česky. Kde jste se to naučil? A jakou roli to hraje v chorvatském parlamentu?

V Chorvatsku se už přes dvě stě let drží česká menšina. Já osobně jsem pátá generace rozená v Chorvatsku, takže díky tomu češtině stále rozumíme, i když mluvu bychom měli více rozvíjet. V chorvatském parlamentu je osm poslanců pro národnostní menšiny. Jsem tam již čtvrté volební období. Hodně pracuji na bilaterálních vztazích mezi Českou republikou a Chorvatskem.

Při jednání s vedením Plzeňského kraje zazněla spousta nápadů a celkově je vidět, že spolupráce není jen na papíře, nebo se pletu?

Právě o to se snažíme, nechceme spolupráci jen jako formalitu. A že se nám to daří, potvrzuje řada akcí. Současně doufám, že se naši partneři nezlobí, že například studenti z Chorvatska vyhráli nedávnou soutěž robotických vozítek. Také chceme seznámit naše děti s kulturou i tradicí v Plzeňském kraji a následně chceme, aby se děti z Plzeňského kraje seznámily s chorvatskou menšinou a životem na Daruvarsku. Nejstarší chorvatský pivovar založili v Daruvaru Češi, časopis Dětský koutek je nejstarším dětským časopi-

sem v Chorvatsku, hrajeme divadlo a vydáváme publikace v češtině. Důležité je udržovat živý kontakt.

Jak v Chorvatsku vnímáte vpád ruských vojsk na Ukrajinu?

Pro nás je to velmi citlivé téma. V devadesátých letech Chorvatsko a Slovinsko s rozhodnutím svých parlamentů vyhlásilo nezávislost. Tehdy to vláda v Bělehradu označila jako vojenský puč. Stejně, jako to teď dělá Vladimír Putin, nám v tu dobu říkali, že ze Srbska, z Bělehradu museli poslat jugoslávskou národní armádu na Chorvatsko, pro-

tože tam nějací nacionalisté a nacisté ohrožují srbské lidi. Pod stejnou záminkou jako Putin na Ukrajině ozbrojili část lidí v Chorvatsku a i ze Srbska přišla národní armáda a chtěla zabrat velkou část Chorvatska. Tehdy jsem byl na základní škole, po těch prvních týdnech, kdy město Daruvar bylo v obklíčení, pomohla česká vláda a kolem šestnácti set dětí tehdy z území Daruvarska bylo na čtyři měsíce, dokud se toto území neosvobodilo, převezeno do Česka. Za toto jsme České republice a českým občanům velmi vděční, protože bylo zachráněno mnoho dětských životů.

Kraj uzdravuje krajinu

**Naše krajina stůně.
Lesy usychají, z rybníků
a řek mizí voda.**

Plzeňský kraj se rozhodl ukázat, že krajině můžeme společně dílčími kroky vrátit její původní funkci a rozmanitost. Chce cílit na ty, kteří si uvědomují, že problémy v krajině nezmizí ze dne na den a že realizaci i malých opatření je možné postupně zlepšovat její stav. Nejprve nechal zpracovat Regionální strategii adaptačních opat-

**ZDRAVÁ
KRAJINA**

ření Plzeňského kraje pro zadržení vody v krajině. V průběhu zpracování se ukázalo, že bude nutné přemýšlet i o tom, jak o problematice zdravé krajiny informovat a že bude třeba se inspirovat dobrými příklady. Tak vznikla aktivita s názvem Zdravá krajina Plzeňského kraje, která chce

zaujmout zejména veřejnost a představitele měst a obcí, aby viděli, inspirovali se a rozhodli se pomoci krajinu kolem sebe uzdravit.

„Nyní má kraj k dispozici výběr dvaceti nejdůležitějších oblastí, které by měl řešit. Vybere jednu a ve spolupráci se samosprávami zadá zpracování územní studie krajiny. Z ní vyplynou návrhy konkrétních opatření, včetně zhodnocení jejich efektu,“ vysvětluje náměstek hejtmána Josef Bernard.

Dotace na nádrže ke kotlům

Nový dotační program, který umožní pořídit si ke kotli na pevná paliva akumulční nádrž, běží na kraji až do 30. září. O dotaci mohou požádat majitelé rodinných domů a získat tak až třicet tisíc korun. Podmínkou je, aby nádrž byla určena ke kotli o celko-

vém příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako hlavní zdroj tepla pro ústřední topení. Kotel musí splňovat legislativní normy a musí být 3., 4. nebo 5. emisní třídy. Podporu nemohou získat domy, kde byl zdroj vytápění podpořen z programů Zelená úsporám,

Nová zelená úsporám nebo ze společných programů na podporu výměny kotlů (kraje a MŽP) nebo z dotačních programů „Pořízení ekologického vytápění v domácnostech“ a „Pořízení ekologického vytápění v domácnostech 2021+“.

Kompletní informace včetně postupu, jak se k dotačnímu programu přihlásit, najdete na webu Plzeňského kraje.

Foto Tatána Typltová

Do přírodní rezervace Janovský mokřad u Nýřan přišlo jaro. Zdejších praturům se narodila dvě telátka.

Hudba je lék a Porta je nejlepší apatyka

Pamatujete si tenhle slogan? Patřil k festivalu folkové a country muziky, který léta patřil k Plzni.

Porta zakotvila v Plzni po dlouhém putování republikou v roce 1981. Začátkem prázdnin se areál Výstaviště a lochtínský amfiteátr proměnily v jedno velké ležení mnoha tisíc mladých lidí se spacáky a kytařami, kteří nadšeně hltali muziku začínajících písničkářů a kapel i hvězd portovního nebe. V Plzni poprvé hudební produkce přesídlila z uzavřených prostor kulturních domů pod širé nebe a celková atmosféra festivalu dostala náboj něčeho, co zavánělo svobodou. Legendární byly především Dvorany Porty, kdy amfiteátr praskal ve švech.

Autorské či interpretační Porty si z Plzně odváželi Hop Trop, Plíharmonyje, Poutníci, Ivo Jahelka nebo Slávek Janoušek. Publikum dychtivě přepisovalo do zpěvníků novinky, jako byl Motýlek, Letiště, Amazonka nebo Ročník 47.

Výstava Hudba je lék a PORTA (v Plzni) je nejlepší apatyka, kterou můžete navštívit až do 11. září v Západočeském muzeu, chce tuto slavnou éru Porty připomenout. Oživuje vzpomínky na dnes již téměř zapomenuté kapely a hudebníky a na dobu, kdy čas plynul tak nějak pomaleji a lidé se na schůzky domlouvali prostřednictvím vzkazů na nástěnce u vstupu.

Kraj hledá peníze pro Semlerovu rezidenci

Zhruba pět milionů korun je potřeba najít na dovybavení interiéru rekonstruované Semlerovy rezidence v Plzni a na dokončení kavárny, která bude návštěvníkům zpříjemňovat čekání na začátek prohlídky. Dům rodiny Oskara a Jany Semlerových s interiérem jejich bytu patří k předním památkám moderní architektury ve střední Evropě. Byt nemá klasická podlaží – jednotlivé prostory různých výšek se v šesti

úrovňích soustřeďují kolem centrální obytné haly (tzv. Raumplan) – a představuje tak určité završení činnosti Adolfa Loose (1870–1933) v Plzni. Zrekonstruovaná rezidence se otevře letos v červnu.

Zchátralý objekt prošel zevrubnými opravami, restaurátoři opravili podlahy i silně narušené mahagonové obklady haly, do interiéru se vrátily i původní detaily, které se už v originále nedochovaly.

KALENDÁRIUM

23. dubna, Rokycany

Dudy a dudáci

20. ročník muzikantského setkání, tentokrát k 91. narozeninám Antonína Konrádyho.

24. dubna, Historický park Bärnau – Tachov

Špacír po Zlaté cestě

Pěší výlet s výkladem. Registrace na info@geschichtspark.de.

5.-13. května, Plzeň

Jaro v alpinu 2022

Tradiční prodejní výstava alpinek, květin a drobných dřevin.

8. května, Historický park Bärnau – Tachov

Česko-bavorské hudební odpoledne

Akce pro rodiny s dětmi.

14. a 15. května, Nepomuk

Nepomucká pouť

Pouť s bohatým kulturním programem, jarmarkem, atrakcemi a několika výstavami.

5. června, Jízdárna Světce u Tachova

Václav Hudeček & Martin Hroch

Zahajovací koncert XX. Letního hudebního festivalu Dveře jízdárny dokořán.

11. června, Plzeň

Slowmarket

Řemeslnické tržiště na nádvoří pivovaru s programem pro děti.

Z dobrovolníků vyzařuje fantastická energie

Od roku 2020 se v našem slovníku mnohem víc než dřív objevuje slovo dobrovolník nebo dobrovolnictví. Kdo to je? Jak se dají dobrovolníci definovat?

„Je to člověk, který cítí, že když podá ruku, tak ta ruka udělá něco dobrého. A zpravidla si ani dobrovolník neříká. To jméno mu dáváme až později my, když potřebujeme jeho práci usadit do nějakého formálního rámce,“ vysvětluje ředitelka Mezigeneračního a dobrovolnického centra TOTEM v Plzni Vlasta Faiferlíková.

Kde se v člověku bere touha pomáhat, aniž by za to dostal zapláceno?

To je různé. Někdo je tak prostě nastavený. U jiného je impulzem nějaká událost v jeho životě, kdy mu osud řekne: teď je čas podat ruku a ta tvoje je zrovna volná.

Setkáváte se s dobrovolníky, kteří přicházejí proto, že jim nebo jejich blízkým v důležitém momentu někdo dobrovolnicky pomohl a oni teď cítí povinnost to světu a životu vrátit?

Velmi často to vidíme u dobrovolníků, kteří pracují v hospici. Přicházejí proto, že se hospic hezky postaral o někoho z jejich blízkých. Známe i takové, kteří jako děti leželi v nemocnici a utkvělo jim, jak tam s nimi pracovali dobrovolníci, takže teď oni sami docházejí do nemocnice za dětmi nebo i za dospělými pacienty.

Fungují i osobní příklady nebo výchova k dobrovolnictví?

Určitě. V Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajincům máme dobrovolnice maminky, které s sebou vodí své děti. Byla tam třeba desetiletá holčička, která pomáhala mazat chleby marmeládou, kterou vařila s maminkou. Výborně fungují i učitelé, kteří pracují se svými žáky na dobrovolnických projektech. Třeba studenti z rokycanského gymnázia si po tornádu na Moravě uvědomili, že hodně lidí pomáhá při opravách domů, ale že vítr poničil i zahrady a stromy. A tak sponzorsky sehnali dvě stě šedesát stromů a osobně je tam dojeli zasázet. Na základní církevní škole zase některé třídy připravují svačiny

pro uprchlíky, kteří čekají v registračních centrech.

Poslední tři roky ukazují, jak důležití jsou dobrovolníci pro svět: 2020, nástup covidu a šití roušek, 2021 očkování proti covidu a tornádo na Moravě a letos válka na Ukrajině a s ní spojená uprchlická vlna. Kde berou dobrovolníci pořád sílu pracovat?

Když udělám něco, co dává smysl, a vidím, že to pomáhá, tak mi to zpátky energii dává. Ale únava se objevuje. Nasazení je dlouhé a emoce jdou ve vlnách. Jaro 2020 se vyznačovalo odhodláním. Říkáme mu Rok šití roušek. Řekli jsme si: zdoáme to, popereme se s tím. Pak přišly prázdniny a s nimi uvolnění a my jsme si už říkali, že je to za námi. Ale přišel podzim s ještě tvrdšími restrikcemi. A nám z 280 jarních dobrovolníků zůstalo 109, což je úžasné. A pokračují s námi dál, protože náš projekt na podporu osamělých seniorů nebo maminek samoživitelek stále trvá.

Takže tohle je skupina, která pokračuje v jednom projektu, a ti, kteří se teď starají o uprchlíky, to je jiná parta?

Přesně tak. Ale prolínají se, není to nijak striktně oddělené. Mimo to ale máme ještě takové skryté dobrovolníky. Ozvala se nám třeba parta maminek, které se rozhodly, že každý den uvaří pro lidi čekající ve frontě várnici polévky. A skutečně ji den co den vozily. Když pak začal polévky ve velkém dodávat Plzeňský Prazdroj, domluvily jsme se, že budou hasičům a úředníkům, kteří v centrech pracují, péct buchty.

Čemu se vlastně věnovali dobrovolníci před rokem 2020?

Široké škále činností. Chodili do nemocnice, do domovů seniorů, do hospice. Pracovali pro ProCít nebo v Pontonu, vysílali jsme je na sportovní či kulturní akce.

Proměnili se nějak za ty poslední tři roky? Myslím tím třeba lidsky, vnitřně.

To asi ne. Pořád v sobě mají nesmírně krásnou energii, díky níž já už od roku 2007 žiju ve velmi krásné sociální bublině.

Proměňuje se vnímání ze strany veřejnosti?

To je slovo do prance! Sama veřejnost se v posledních třech letech hodně dobrovolnický angažuje, takže potřebu pomáhat vnímá kladně. Na druhou stranu taková koordinace dobrovolníků je vysoce profesionální a odborná práce, ale kromě města Plzně a Plzeňského kraje jsem nikde nezažila finanční podporu koordinátorů

nebo třeba pojišťování dobrovolníků. Ministerstvo vnitra dokonce po těchto třech letech, kdy dobrovolníci namnoze zachraňují situaci, snížilo rozpočet pro dobrovolnictví o osm procent.

Jaká je pozice dobrovolníků v ekosystému celé společnosti? Nedělají práci, kterou by měl dělat někdo jiný?

Je spočítáno, že dobrovolníci vytvářejí zhruba tři procenta hrubého domácího produktu, což není málo. Ze zákona ale nesmějí suplovat žádnou pracovní pozici. Oni přinášejí nadstavbu. Třeba v nemocnicích pomáhají pacientům po operacích s procházkami po chodbě nebo sem chodí lidem číst, povídat si s nimi, hrát karty nebo pouštět muziku. To žádný lékař nebo zdravotní sestra dělat nemůžou. Ale zároveň tím velmi přispívají k psychické pohodě pacientů a tím pádem k jejich lepšímu uzdravování.

To mluvíme o dobrovolnicích takřkajíc v dobách míru. V časech epidemií, živelních pohrom nebo války je to ale trochu jinak. Dobrovolníci jsou jako pionýrské dřeviny, jsou první, kdo se vrhá do boje. Teprve za nimi přicházejí organizace, pak instituce a stát. Je můj dojem správný?

Myslím, že ano a je to tak v pořádku. Dobrovolnická pomoc není svázána tolika přísnými pravidly jako třeba obce nebo kraje. A tak dokáže přijít prakticky hned, jak je zapotřebí. Co je pro mne ale z posledních tří let nejcennější, je zjištění, že město i kraj nás začaly brát jako partnera, na kterého se mohou obrátit pro pomoc.

Dobrovolníci vykonávají svou práci zadarmo. Leckdy na úkor své práce. Kdo mu v takovou chvíli platí úslou mzdu? Nebo si berou dovolenou?

Přesně tak to je. Studenti chodí mimo vyučování, pracující lidé si vyčlení čas, který dobrovolnické práci obětují. Ale máme i dobrovolníky z řad seniorů.

Víte, jak se na dobrovolnickou práci dívají zaměstnavatelé?

Čím dál víc firem se zapojuje do takzvaného firemního dobrovolnictví. To znamená, že jako jeden z benefitů nabízejí několik dnů v roce refundaci mzdy, pokud jde člověk někam dobrovolničit. Jiné zase nabízejí takzvané expertní dobrovolníky. To znamená, že jeho zaměstnanci, odborníci na nějakou problematiku, zdarma pomáhají neziskovkám. Jde například o právní poradenství, procesní analýzy, analýzy efektivity sociálních sítí, ale třeba i fotografování akcí a podobně.

Přináší informace o tom, že člověk dobrovolničí, plusové body třeba v přihlášce na školu nebo při hledání práce?

Určitě.

Dávalo by tedy smysl, kdyby třeba poskytování nějaké dávky, stipendia nebo jiné pomoci bylo navázáno na podmínku chodit dobrovolničit?

To je složitá věc. Protože pak už by to nebyla čistá dobrovolnická práce, kterou člověk dělá, protože chce. Na druhou stranu znám příběhy dobrovolníků, kteří třeba přišli do TOTEMu proto, že to potřebovali jako položku v životopisu do přihlášky na vysokou školu. Na školu se dostali, ale dobrovolnické práci přišli na chuť, takže u ní zůstali. Časem se z nich stali koordinátoři a sami třeba přicházejí s novými projekty.

Dobrovolníkům se za poslední tři roky už mnohokrát děkovalo, což je samozřejmě v pořádku. Ale myslím, že ještě nikdy nikdo nepoděkoval jejich partnerům a rodinám, ačkoli bez jejich podpory by dobrovolnickou práci určitě dělat nemohli. Pojdme na závěr našeho povídání složit hold jim.

Můj muž říká, že život s dobrovolníkem má tři fáze: manžel – dobrovolník – nevolník. Ale je pravda, že bez podpory rodiny by dobrovolnická práce dělat nešla. Protože by člověku nepřinášela radost. A za to tedy opravdu všem partnerům a rodinám dobrovolníků moc děkuji.

Rozhovor vedla Markéta Čekanová

PODCAST

V Podcastu s Vlastou Faiferlíkovou se dozvíte víc třeba o studentských dobrovolnických aktivitách.

SPORTOVNÍ TALENT

V této rubrice představujeme talentované sportovce, kteří reprezentují Plzeňský kraj.

Matěj MAREK
(20 let) – triatlonista, člen TAP Plzeň.

Student SG Plzeň, kde bude letos maturovat.

Nejvýznamnější úspěchy:

- 1. místo MČR triatlon
- 2. místo MČR plavání
- 3x medailista olympiády DM ČR v triatlonu
- vítěz Českého poháru TRIATLON CZECHTRISERIES
- 2. místo MČR aquathlon

Úspěchy v roce 2021:

- 3. místo ½ maratón Plzeň
- Účastník JME
- 10. místo na EP juniorů v silničním triatlonu
- reprezentant ČR

Matěj Marek patří mezi sportovce, které podpořil Plzeňský kraj prostřednictvím Akademie individuálních sportů PK pečující o talentované sportovce reprezentující Plzeňský kraj na mezinárodní úrovni.

Mládežnický sport má zelenou

Osm sportovních akademií pro mládež podporuje Plzeňský kraj 13,5 miliony korun. Pomůže tak například atletům Škody Plzeň, mladým golfistům či tenistům, házenkářským nadějším nebo triatlonistům. Kraj podporuje mladé sportovce společně s městem Plzní.

Nejlepší robovoztítko postavili Chorvati

Celkem čtrnáct soutěžních týmů se utkalo ve III. ročníku mezinárodní soutěže ROBO-VOZÍTKO Plzeň 2022. První dvě místa obsadili studenti z Tehnička škola Daruvar, místo třetí pak vybojoval tým VOŠ a SPŠ elektrotechnické Plzeň ve složení Václav Poustka a Mathew Orson Bosak.

Studenti měli za úkol postavit robotické vozítko a následně jej v angličtině odprezentovat porotě a projet s ním stanovenou dráhu. Porota posuzovala i design vozítka. Klání se zúčastnili středoškoláci z Česka, Slovenska, Chorvatska a Německa. Plzeňský kraj reprezentovaly dva týmy žáků z Vyšší odborné školy a Střední průmyslo-

vé školy elektrotechnické v Plzni, tři týmy žáků z plzeňského SOU elektrotechnického a dva týmy žáků plzeňské dopravní průmyslovky.

„Plzeňský kraj je místem průmyslu, technické obory jsou u nás velmi žádané a dlouhodobě strádají nedostatkem studentů. Usilujeme o to, abychom mladé lidi pro techniku získali a následně je kvalitně připravili na trh práce. Je důležité, aby našli uplatnění a zároveň je práce v technice bavila,“ poznamenává radní pro oblast školství a sportu Vladimír Kroc.

Soutěž pořádá Plzeňský kraj společně se ZČU v Plzni a SOU elektrotechnickým Plzeň.

Jak skladovat energii z obnovitelných zdrojů

Skladování energie – to je v souvislosti s využíváním obnovitelných zdrojů klíčové téma. Zabývají se jím také vědci na Západočeské univerzitě. V rámci evropského projektu HIGREEW se snaží vyvinout speciální baterii, která bude šetrná k životnímu prostředí, bude mít dlouhou životnost a zároveň bude levná a výkonná. Odborně řečeno jde o takzvanou redoxní průtokovou baterii.

„Význam takových baterií stále roste. Díky nim lze například solární nebo větrnou energii využívat kdykoliv. Navíc jsou nehořlavé a nevybušné a vydrží déle

než pětadvacet let,“ vysvětluje Jiří Vrána z výzkumného týmu.

Velký potenciál má také využívání vodíku. Ludmila Kučerová z Fakulty strojní ZČU vede tým expertů z Česka, Slovenska a Japonska, jenž se věnuje vývoji materiálu pro skladování vodíku.

„Chceme najít materiál, u kterého by pohlcování a uvolňování vodíku fungovalo při rozumných tlacích a teplotách,“ přibližuje Ludmila Kučerová cíl svého projektu a dodává, že na konci by mohl být třeba prášek slisovaný do tvaru tablet.

V domovech v Tachově je příjemně

Centrum sociálních služeb Tachov nabízí své služby už čtyřicet let. Poskytuje pobytové služby seniorům se sníženou soběstačností. Zajišťuje přímou obslužnou a ošetrovatelskou péči 24 hodin denně. Ve třech domovech žije 266 klientů, což z centra činí největšího poskytovatele sociálních služeb v tachovském okrese.

Domov seniorů Panorama byl postaven v roce 1986 v klidné vilové části Tachova jako domov - penzion pro téměř soběstačné seniory. V současné době poskytuje dvě služby – Domov pro seniory s kapacitou 73 lůžek a Domov se zvláštním režimem s kapacitou 50 lůžek.

Domov pro seniory Panenská byl postaven v roce 1998 pro klienty z restituovaného zámečku Diana. Zde jsou poskytovány také dvě služby – Domov pro seniory s kapacitou 75 lůžek a ambulantní služba – odborné sociální poradenství v Rodinné poradně pro manželství, partnerské a mezilidské vztahy.

Do domova pro seniory Kurojedy byli v roce 1993 přestěhováni klienti z již nevyhovujícího domova v Zálezlech. Dnes je zde

domov pro seniory s kapacitou 66 lůžek a odlehčovací služba s kapacitou 2 lůžka.

V každém domově je vlastní kuchyně a prádelna. Klientům zde nabízejí sociálně terapeutické a aktivizační činnosti, jako je trénink paměti, společenské hry, filmový

klub, besedy, kavárnička, sportovní aktivity, cvičení, pečení, šití nebo canisterapie. Dochází sem také farář, kadeřnice či pedikérka. Klienti mají k dispozici reminiscenční místnosti, které jim připomenou čas jejich mládí.

Domažlická nemocnice má nové ambulance

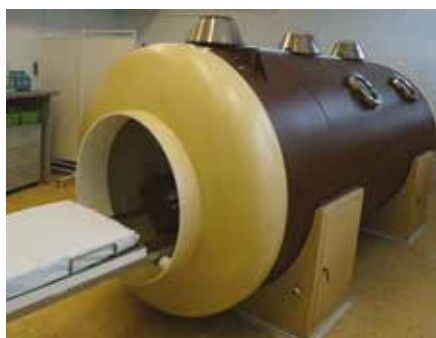
Domažlická nemocnice otevře v květnu tři nové ambulance s péčí, která v regionu chybí nebo je nedostatečná. Pacienti zde najdou ordinaci praktického lékaře, kardiologickou ambulanci a angiologickou ambulanci. Nový praktický lékař zde bude

především pro mladé lidi, kteří odchází z péče dětských lékařů, případně i dospělí, kteří v okolí Domažlic nemohou praktického lékaře najít. Nabídne ale také registraci klientům sociálních bytových zařízení, kteří mají často svého lékaře

mimo Plzeňský kraj. Kardiologickou ambulanci povede přímo primář interního oddělení Ondřej Dostál. A péči tohoto pracoviště doplní ordinace angiologie. Ta se bude zabývat léčbou pacientů s nemocemi krevních či lymfatických cév.

Hyperbarická komora slaví padesátiny

Hyperbarická komora je velká tlaková nádoba, kterou lze hermeticky uzavřít a vytvořit v ní přetlak několika atmosfér. Využívají ji potápěči, letci nebo také lékaři pro léčbu pacientů. A právě této skupině slouží hyperbarická komora v plzeňské fakultní nemocnici už půl století. První jednomístná léčebná tlaková komora byla umístěna v roce 1968 v budově dnešní II. interní kliniky. Zároveň vznikl malý kolektiv zdravotníků, který začal studo-

vat převážně zahraniční odbornou literaturu. Pacientům začala tato léčebná novinka sloužit v únoru 1972. V péči plzeňských barokomor se v dalších letech ocitlo přes šest tisíc nemocných. Ve většině případů šlo o otravu plynem. Vyléčili tu ale také řadu bérčových vředů žilního původu nebo nebezpečných smíšených infekcí u diabetiků při léčení tzv. diabetické nohy, pomohli i nemocným s nedoslýchavostí a s pískáním v uších.

JAN LÁTKA
(ANO + nezávislí)

předseda Výboru pro kulturu,
památkovou péči a cestovní
ruch ZPK

JIŘÍ PEK
(Piráti)

předseda Výboru
pro veřejné zakázky ZPK

LIBOR PÍČKA
(Starostové a nezávislí)

člen Rady pro oblast
kultury, památkové péče
a cestovního ruchu

JIŘÍ VALENTA
(KSČM)

zastupitel Plzeňského kraje

Prvního dubna začala turistická sezona, o níž všichni věříme, že bude zase taková jako v časech před covidem. Jak roky 2020 a 2021 poznamenaly turistický ruch v Plzeňském kraji?

PÍČKA: Turistický ruch je významnou položkou v hrubém domácím produktu České republiky i kraje, ale zároveň je velmi zranitelný. Ovšem jedna věc je turistický ruch omezit a druhá věc je ho zakázat. A k tomu v uplynulých letech došlo: turistický ruch byl zakázán. Příliv turistů byl velmi omezen. V roce 2019 navštívilo náš kraj zhruba 120 tisíc německých turistů. V letech 2020 a 2021 to bylo jen necelých čtyřicet tisíc. Tenhle výpadek kompenzovali alespoň částečně domácí turisté, kteří se zároveň zaměřili na ne úplně známé cíle, takže se cestovní ruch rozprostřel.

LÁTKA: Úbytek zahraničních hostů nahradili hosté domácí. Protože čeští turisté také nemohli do zahraničí, ale touha po cestování jim zůstala, začali si víc všimnout toho, co mají doma.

VALENTA: Restriktivní opatření sice byla zrušena, ale strach v lidech přetrvává. Proto se obávám, že letošní turistická sezona ještě nebude srovnatelná s rokem 2019. Například starší lidé budou mít obavy někam cestovat. A tak asi i letos budeme muset spoléhat především na české turisty.

PEK: Snažím se i v negativních věcech hledat něco pozitivního, a tak tady vidím prostor pro modernizaci cestovního ruchu. Například pro využití nových technologií. Když se nemohlo cestovat mimo okresy, začali lidé hodně využívat takzvané instaspoty,

což jsou nejnámější místa na Instagramu, kam lidé jezdili na výlety. Příkladem může být chaloupka na mostním pilíři uprostřed řeky v Chotěšově.

Turistický ruch je významnou položkou v hrubém domácím produktu České republiky i kraje, ale zároveň je velmi zranitelný.

LIBOR PÍČKA

Víte tedy o konkrétních místech, turistických cílech nebo ubytovacích kapacitách, které v důsledku covidových opatření úplně skončily?

PÍČKA: Na kraji se podobná statistická data nescházejí, takže přesná čísla nemáme. Víme ale, že například velké hotely a kongresová centra uplynulé dva roky zasáhly velmi citelně. Že by však někdo úplně skončil, o tom nevíme.

PEK: Spíš si myslím, že skončili drobní jednotlivci.

LÁTKA: Ani já nemám žádná konkrétní data. Víím, že například v oblasti ubytování záleželo na tom, jaké měl kdo rezervy. Turistické cíle, jako jsou muzea, galerie nebo třeba plavecké bazény. Jejich výhodou je, že je zřizuje kraj nebo obce a ty se snažily pomáhat. **VALENTA:** Ani já nevím o ničem, co by zcela zaniklo. Hodně turistických cílů třeba jen svoji činnost utlumilo.

Další problém, s nímž se letos budou muset turistické cíle vyrovnat, je nárůst cen energií. Máte už od někoho signály, že se třeba bude zvyšovat vstupné?

PÍČKA: Krajem zřizované instituce, jako jsou muzea nebo galerie, mají s dodavatelem energií dlouhodobé smlouvy, díky nimž není zvýšení cen tak dramatické. Ale i tak budeme muset jejich nárůst kompenzovat. Ovšem částečně se to bude muset odrazit i v cenách vstupného.

PEK: Pokud se bude zdražovat vstupné, bude to jen o nějaké procento inflace. Dobrá zpráva je, že krajem zřizované instituce mají ceny energií zafixované z veřejné soutěže. Takže věřím, že v kombinaci s dotacemi se nám podaří zvyšování cen uhladit do přijatelné vlny. Na druhé straně řada budov z oblasti turistického ruchu není zrovna energeticky úsporná, takže do budoucna může přijít na řadu i otázka zateplování.

Upřímně, teď jste mě vyděsil: představuji si, jak zateplujete budovu Západočeského muzea v Plzni nebo hrady a zámky.

PEK: Nemíjí třeba olepovat fasádu polystyrenem. Pomoci může třeba zateplování střechy.

PICKA: Tohle je ošetřeno i zákonem: budovy, které jsou památkově chráněné, se nezateplují. Ale dílčí možnosti se objevit mohou. Proto kraj nechal vypracovat energetický pasport svých budov, který teď budeme číst optikou vyšších cen energií.

VALENTA: Navýšení cen energií a dalších životních nákladů je objektivní fakt. Tím se u části obyvatel stává návštěva turistických cílů a památek zcela nereálnou, protože na to prostě nemají peníze. A proto i se zvyšováním cen vstupného musíme být velice obezřetní. Kraj musí zvýšenou měrou dotovat lidi, kteří na to nemají, a velmi zvažovat, kde vstupné zvýšit.

A odkud by kraj měl vzít peníze, aby turistickým cílům mohl kompenzovat zvýšené náklady?

VALENTA: To je na Radě Plzeňského kraje, aby rozpočet vybalancovala tak, aby na kulturu a turistický ruch prostě bylo.

PEK: Mám před sebou schválený rozpočet kraje. Oblast cestovního ruchu byla navýšena na 117 procent oproti minulému roku, tedy o 65 milionů. Což si myslím, že je dostatečné.

PICKA: Lidé si musejí uvědomit, za co chtějí své peníze vydat. Například: je třeba, aby měli doma v každé místnosti televizi? Já si myslím, že ne. Takže pokud nevydám peníze za jednu televizi, můžu za ušetřené peníze jít třeba pětkrát do zoologické zahrady.

Vraťme se k tomu, čeho se na začátku dočkl Jiří Pek, když řekl, že si z covidového života můžeme vzít i nové příležitosti. Co konkrétně bychom mohli využít? Třeba tak, že bychom prostřednictvím internetu dali tipy na krásná a zajímavá místa, kde se navíc nemusí platit vstupné.

PEK: Zaručeně. Například vznikají takzvané virtuální stezky. Jdete lesem a telefon vám tu najednou zahraje pohádkovou znělku nebo se vám otevře malá křížovka anebo dostanete tip na zajímavost v okolí. Takové stezky mohou být pohádkové, mohou mít krimi motiv, možností je spousta. Jde jen o nápad. Díky technologiím jsou dveře otevřené do široka.

Myslíte třeba stezky, které vám krajinu promění v čase a přenesou vás do období středověku nebo železné opony?

PEK: Přesně tak. A navíc je to levnější než umísťovat v krajině nějaké nevzhledné cedu, které musíte udržovat a opravovat.

PICKA: Digitální směr už tady byl před covidem. Ale tyto aktivity mají jedno omezení: kapacitu baterie vašeho mobilu. A tak vedle digitálních věcí chtějí lidé pořád i materiály papírové. Ano, nepotřebují je příliš honosné a barevné. Stačí jim jednoduché a levné. Z nich se dozvědí základní informace a pak teprve použijí, nebo nepoužijí mobil.

Tenhle zájem o papírové materiály jsem si ověřil před pár dny na veletrhu cestovního ruchu v Praze, o který byl enormní zájem. Za měsíc jedeme na veletrh do Bratislavy a na ten jsem zvědavý proto, že na Slovensku je silný fenomén výletů za vojnu. Hodně dnešních padesátníků, šedesátníků ze Slovenska sloužilo na vojně na západní hranici a dnes se sem chtějí podívat.

Další oblast turistického ruchu, která se díky covidu silně rozvinula, je cestování v obytných autech. Proto je zapotřebí, aby se rozvinula i nezbytná infrastruktura, tedy karavanová stání. Kraj připravuje na příští rok speciální dotační titul právě na ně.

LÁTKA: Cestování s karavánem je opravdu velký fenomén posledních dvou let. Ale kromě toho roste zájem o ekoturistiku nebo agroturistiku. Spousta lidí se také dala na pěší turistiku. I tomu vychází kraj vstříc, například vydáváním map a publikací a rozhodně se nemáme zač stydět.

VALENTA: Komunikační technologie přináší mnoho dobrého, ale do cestovního ruchu bych je příliš nedával. Člověk, který se chce projít přírodou, se chce projít v klidu. A samotný QR kód na stromě mu moc nedá, pokud k tomu nemá nabitý chytrý mobil. Je to dobré, ale bez papírových materiálů se neobejdeme.

Ale já vidím jinou příležitost: dochází k renesanci autokempů. Na území kraje jich máme hodně a některé jsou v hodně špatném stavu, jsou tam staré budovy, nevyhovující zařízení. Pokud majitelé budou více investovat, bude to určitě krok správným směrem.

PEK: Tady je vidět pohled různých generací na cestovní ruch. Cítím se být příslušníkem generace mladší a v ní poptávka po virtuální realitě a využití technologií v cestovním ruchu jednoznačně je. Samozřejmě neříkám, abyom měli pouze virtuální, nebo tištěné materiály. Je třeba najít rozumnou hranici.

Další věcí, kterou přinesl covid, jsou dálkové trasy. Ty známe ze světa, kam jsme nemohli, a doma nám chyběly. Proto mladí baťůžkáři iniciovali vznik Stezky Českem,

kteřá se objevila nejprve na severu republiky a letos se otevírá jižní cesta Českým lesem a Šumavou dál do jižních Čech.

PICKA: Kraj má zpracovanou studii, podle níž budou postupně budována nástupní místa, odkud budou lidé moci vyrazit do zajímavých míst nejen na Šumavě nebo v Českém lese, ale také v Brdech. Nepůjde o velké betonové stavby, ale drobná místa, kde zaparkuje několik aut a budou tu toalety.

LÁTKA: Jen bych doplnil, že těchto míst je celkem sedmdesát.

Na závěr našeho povídání poďte všichni pozvat návštěvníky na nějaké zajímavé místo, které letos určitě musí navštívit.

VALENTA: Mým favoritem je Národní park Šumava, kde je nejen nádherná příroda, ale i krásné staré hrady.

LÁTKA: Vydejte se na Zlatou nebo Vintřívou stezku. Máme nové cyklostezky vedoucí po barokních památkách severního Plzeňska nebo atraktivní Tajemná místa. Prozradím jen, že těch je patnáct. Ale hlavně bych chtěl všechny pozvat v srpnu na Chodské slavnosti a Vavříneckou pouť do Domažlic, které budou po dvou letech určitě zase plnohodnotné.

PEK: Zvu vás k nám, do okresu Plzeň-sever, kde je klášter Plasy, Mariánská Týnice, nádherné údolí Střely nebo Mže, doly v Nevřeni nebo hrad Krašov. A výborné jsou i místní pivovary.

PICKA: Přijďte do Českého lesa! K nám se jezdí po dálnici: nalevo máte Chodsko a jeho tradice a napravo klidnou přírodu Tachovska. Buďte u nás vítáni!

Hyde Park vedla Markéta Čekanová

PODCAST

Naskenujte a poslechněte si náš podcast HYDE PARK Plzeňského kraje

Stavba Plzeňského okruhu pokračuje podle plánu

Dokončení silničního Západního okruhu Plzně, konkrétně části mezi silnicemi Křimická (Chebská) – Karlovarská, pokračuje i nadále podle plánu, takže by se po něm první auta skutečně měla projet příští rok na jaře.

Budovaný úsek Křimická – Karlovarská navazuje na I. etapu okruhu mimoúrovňovou křižovatkou na Chebské ulici v Plzni -Křimicích a ukončen je nově budovanou

tzv. turbo okružní křižovatkou U Globusu. Jeho součástí je estakáda přes celé záplavové území řeky Mže v délce 1,2 km. Jde o největší a nejnáročnější dopravní stavbu Plzeňského kraje.

„Velkým úspěchem bylo, že se kraji podařilo dosáhnout na vyšší financování z peněz Evropské unie. Dotace EU činí 1,540 miliardy,“ zdůrazňuje náměstek pro oblast dopravy Pavel Čížek.

V plném proudu jsou teď práce na odvodnění budoucích komunikací, pokládá se potrubí, betonují se římsy mostovky a pracuje se i na protihlukových stěnách.

„U nově budovaného sjezdu do Radčic pracujeme na očištění a zpevnění skalního masivu a u Globusu se už budují chodníky,“ popisuje probíhající práce generální ředitel SÚSPK Miroslav Doležal. Pokračují také terénní práce na souběžné cyklostezce.

Nová zastávka Plzeň-Slovany

Na Velký pátek byla zprovozněna nová železniční zastávka Plzeň-Slovany nedaleko křižovatky ulic Částkova, Sušická a Lobežská. O den dříve pak skončila éra železniční stanice Plzeň-Koterov pro osobní do-

pravu. V zastávce Plzeň-Slovany zastavují nejen osobní, ale též spěšné vlaky. Momentálně je k dispozici nástupiště pouze u jedné z kolejí, po dokončení všech stavebních prací bude nástupiště i u dru-

hé koleje. Od nové vlakové zastávky je možné pokračovat dál po Plzni trolejbusem č. 12 nebo autobusy 29 a 30. Zastávka Plzeň-Slovany leží v tarifní zóně 001 Plzeň.

INTEGROVANÁ DOPRAVA
PLZEŇSKÉHO KRAJE

NOVÁ ŽELEZNIČNÍ ZASTÁVKA
OD 15.4.2022

PLZEŇ-SLOVANY

PRŮMYSLOVÁ ZÓNA KOTEROV

České Budějovice

Spojení do průmyslové zóny KOTEROV je zajištěno ze Starého Plzeňce linkou MHD 51, v ranních hodinách linkami bus č. 440 a 447.

Na linkách platí tarif IDPK.

Přestup na/z linky 51/440/447 je možný v zastávce Starý Plzenec, „zdrav. stř.“

Plzeň-Slovany (001/061)

od 15.4.2022 0:00

přestup na linky MHD č. 12, 29 a 30

přestup na BUS 331 (zast. Částkova)

zastavují osobní a spěšné vlaky

Pro cestu do zastávky Plzeň-Slovany z Plzně platí předplatné pro zónu 001 Plzeň, pro cestu od Starého Plzeňce pak předplatné pro zónu 061 Štáhlavy.

Pro cesty s jednotlivým jízdným leží zastávka v zóně 001 Plzeň.

Více na www.idpk.cz

Plzeňský kraj pro vás přichystal tyto novinky

Podcasty Plzeňského kraje

...nové inspirativní rozhovory se
zajímavými osobnostmi každý měsíc
v aplikacích: Spotify, Podcasty (Apple),
Podcasty Google, YouTube

eMagazín Plzeňského kraje

...zaregistrujte si odběr nového
elektronického magazínu, který
vychází každý lichý měsíc na webu
Plzeňského kraje